

POTRAPIĆ (6) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-); a pochylone.

inf potrąpić (1). \diamond *praet* 3 *sg m* potrąpił (5).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Zamęczyć wielu (przeważnie na śmierć) [kogo (pl) czym]* (5) : Kázimierz Książę Opolkie vzałował fie Biskupá przyiął go á ná RáciBORZU mu dał miełzkánie y żywność. [...] Przeto Henryk obległ zamek RáciBORSKI/ ná kthorym głodem ie potrąpił. *BielKron* 366.

W połączeniu szeregowym (1): [*Janusz nad Krzyżakami męki wymyślał*] drugie poczwierutować/ popalić y rozmaítymi mękami potrąpić [*kazał*] *BielKron* 413.

Zwrot: »rozmaitemi mękami potrąpić« (4): Zwalczył też Dawid Ammonity y miáltá ich pobrał/ lud rozmaitemi mękami potrąpił *BielKron* 71; wízytki złoczyńce rozmaitemi mękami potrąpił [*Kazimierz*]/ kthorzy byli przyczyną wnétrznych rołterkow *BielKron* 356, 373v, 413.

Szereg: »powiesić i potrąpić« (1): pan Krákowłki Iáłzko z Melłztyná/ [...] s krolem półpołu rádzili około vpokoienia krolełtwá Polłkiego/ zwłálczchá od Ráytarow/ kthorych wiele poimawłzy ták fláchty iáko prółthych/ powiełł y rozmaitemi mękami potrąpił *BielKron* 373v.

2. *Pozabijać w walce [kogo (pl)]* (1) : Turcy mu [*wojewodzie Stefanowi*] łzkodę czynili w ziemi/ ále ich wiele potrąpił ná picowániu s ćiałnych kátow. *BielKron* 396.

Synonimy: 1. *pobić, pogubić, pomęczyć, porazić, potłuc, potrącić, pozabijać, umęczyć, zamordować*; 2. *pobić, porazić, potrącić, pozabijać, zamordować*.

Formacje współrdzenne cf TRAPIĆ.

Cf **POTRAPIONY**